

Liig og Sorge = Vers,

Over

Denne i Liv værende Dyd = ædle Matrone

Elen Johans Datter
Findbach,

Hendes Fødsel var udi Aaret 1708.

Paa Gaarden

Josfiørd i Bjørn Drs Præste = Gield udi store
Fosens Fogderie,

og udi Hæren hensovet, efter fiorten Dags Sygdom,
udi Junii Maaned Anno 1764.

Var saa Hendes Alder 56. Aar.

og blev henbaaren til sit Hvile Stæd i Josunds Kirke i
Aæfiørd's Præste = Gield

d. 2 Julii ibidem.

Eensfoldig Digtet og sammensat, af Hendes i Liv værende fiere Ægte = Mand
Hans Findbach.

Imprimatur,

J. RENNORD.

BERGEN,

Trykt hos Kongl. Maj. privilegered Bogtrykker, Christoph Kothert.

Nan Kongerne vel have Glæde,
Naar Kronen, dem fra slagen er?
Maa jeg da en med Mine græde,
Som haver mist Min Hustrue tier?
O! Een Utrolig Hastighed,
See! i Fred, paakom en Bitterhed.

Den

Den Bitterhed jeg anden Gang nu smager,
Dg trykker Mig de Tanker ind,
At GUD for Mig det lavet haver;
Thi kaster jeg paa Ham Mit Sind.
Han Mig og frelse engang ud,
Naar det behager den gode GUD.

Sil Himlene Du nu er faren,
Paa Lykkens-Dag. O! Egte-Ben,

Din Frelser, samme Dag forklare,

Din Bortgang var til Faderen,

Din Rejse var Dig lykkelig,

Din Bortgang Sorgelig for Mig.

Du er i Himlene indhentet;

Men jeg i Orken endnu gaaer,

Din Broder Jesu Dig ret kiendte,

Han Dig har sadt Brud-Kronen paa:

Din Dyd var GUD selv best bekiendt,

Din Siæl, han nu har til sig hendt.

Min Sorge- Stand i Dødens Boelig,
Skal engang vendes om til Fryd,
Min Siæl haab Du paa Hærens troelig,
Du Siunge skal med Engle- Lyd,
Naar Du engang af Graven staaer,
Dg ind i Brude- Kammer gaaer.

